

Měsícsvit 08

Kouzlení v Hrynkú se rozhodně nevyplácí. Slověň Ohňan vysvětluje proč.

(krákání sokola, dusot kopyt se přibližuje)

Jugur:

“Hegeleš, tgavat keseret? Kdo tady kouzlila?”

Ohňan:

“To ona.”

Jugur:

“Jak ty jmenovat?”

Slověnka:

“B..Bl..Blahomíra.”

Jugur:

“Blagomira. Ty Přiznávát, že dělat špinavá čára a urážet Tengri, Vznešené nebe, Jasný sokol?”

Blahomíra:

“Nejsou to špina... (roztřeseným hlasem).vé čáry.”

Jugur:

“Ticho, já, velká Jugur rozhodovat. Ty dělat zlé místo tady. Umývat musí pouze krev. Ty budeš dávat svá krev Tengri, Vznešené nebe, Jasného sokola. Metelesk!”

Blahomíra:

“Neee, prosím, smilování...”

(dusot kopyt se vzdaluje)

Ohňan:

“Pssst hej ty? Vnímáš? Co tě to napadlo, dovolit jí tu kouzlit? Nemrač se na mě. Stejně by na to přišli, ale nejdříve by Vás mučili oba. Takhle jsem ti zachránil zdraví a možná i život. Kdybys tady byl tak dlouho jako já, udělal bys to samé. Tak co je proč nic neříkáš.”

(Huhlání)

Ohňan:

“Svarogu na nebi. Co jsi jim řekl, že ti vyřízli jazyk? No nic, nemám moc času, vůbec bych se s tebou neměl vybavovat, ale slyšel jsem, že k Chormykovi vás přivedli víc. Tak až tě odvedou zpátky, tak jim nějak vysvětlí, ať se už ani nepokoušejí tady dělat nějaké čáry či modlitby. Ti prašiví Kiruni.. nenávidí čaroděje a cizí bohy a mají to tuhlídané, že jim žádný žrec či čarodějník neuteče. Blahomíru teď oběťují k počtě boha Tengriho a její krví pomocník velkého žrece, nebo jak oni říkají – Jugura, pomaže ty velký sloupy. To aby zajistili, že v táboře nikdo nebude čarovat bez povšimnutí. Vidíš - tamty sloupy - vyřezávané, s čárama jejich boha Tengriho – Sokola. Koukni, už tam Jugurův pohůnek cosi čará... dělaj to každě den.”

(odmlka)

“Prohlídnou každého nového otroka a když se zdá, že má dar čarovat, tak... tak dopadne jako před chvílí chudák Blahomíra. Občas se stane, že nějakého čaroděje přehlídnou, zvláště, když jsou to třeba ještě nezkušení učedníci. Dobrý čaroděje... ty on najde vždycky...”

(odmlka)

“Jsem tu už dlouho a měl jsem dost času přemýšlet, proč to dělají a nakonec jsem se prokoukl... Všichni dělají, že se ničeho a nikoho nebojí. Neohrožení válečníci a otrokáři. Ale já si myslím, že mají nahnáno z čar.

To proto každého, u koho vobjevěj „dar čarovat“, hned posílaj nohama napřed do Návu. Prostě se jich boje. To proto mezi nima neuvidíš žádného čaroděje. Nepovažujou to za čestný. Vyznávají jen sílu.

No nekoukej na mě jak pulec z kaluže. Proč si to myslím? Já ti hned řeknu. Jedinej, koho tolerujou je tenhle Jugur, něco jako náš žrec, má blízký vztah k jejich Kaganovi. To máš vidět, když se Jugur přiblíží, ti Koňáci sou posraní až za ušima. To samý s jeho pobočníci – Udogan. Koukni – támhleto je její jurta, jak stojí o samotě.

Ten jejich strach z nich jim prostě vidíš na očích, i když to nepřiznají. Takže nejjednodušší řešení je prostě jakýhokoli jiného čaroděje co nejrychleji zabít, zvláště, když není z jejich kmene.

A Hrynku, tak říkají tadyhlenc tomu obrovskému táboru... je zakázaný čarovat. To je rozsudek smrti. A to platí i pro samotný Kiruny! Já si ale myslím, že někteří, jako třeba tadyhlenc Udogan v tom svém stanu stejně nějak přes to přeže všechno čaruje.

Někdo jde, já mizím. Ale ještě jednou tě varuju, ať vás ani nenapadne čarovat!”